

עפ"ג 14027/04/18 - מדינת ישראל נגד אוהד מוסרי, ירין עטיאס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 14027-04-18 מדינת ישראל נ' מוסרי ואח'

לפני:

כבוד השופט ורדה מרוז, סג"נ - אב"ד

כבוד השופט צבי דותן

כבוד השופט שמואל בורנשטיין

המערערת מדינת ישראל

נגד

המשיבים 1. אוהד מוסרי

2. ירין עטיאס

פסק דין

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום ברמלה (ת"פ 48940-12-15), במסגרתו הורשעו המשיבים, על פי הודאתם, בעובדות כתב האישום המתוקן המייחס להם, עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא - עבירה לפי סעיף 380 ביחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על המשיבים נגזרו העונשים הבאים: 150 שעות לתועלת הציבור; צו מבחן למשך 12 חודשים; 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעברו עבירה בה הורשעו; פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪, לכל אחד מהמשיבים.

הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. בהתאם למתואר בכתב האישום המתוקן הרי שביום 3.10.2015, על רקע ויכוח עם צעירים אחרים, נקטו המשיבים, יחד עם נאשם נוסף, באלמות, בכך שבעקבות הוויכוח, ולאחר שהמתלוננים נכנסו לבניין בו שהו המשיבים ועלו במעלית, נכנסו המשיבים למעלית והחלו להכות את המתלוננים בידיהם וברגליהם. המשיבים עשו כן באגרופים, בבעיטות, חבטו את ראשו של אחד המתלוננים, קטין, בקיר המעלית, אחזו בצווארו והמשיכו לבעוט.

כתוצאה ממעשי המשיבים והנאשם הנוסף נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתך מדמם בגבה והוא נדרש לקבלת טיפול רפואי.

3. ארבעה תסקירים הוגשו בעניינו של המשיב 1, כאשר רק בתסקיר השלישי, לאחר שבדיקות השתן שמסר נמצאו נקיות משרידי סמים, וזאת להבדיל מהעולה בשני התסקירים הראשונים, נבנתה עבורו תכנית של"צ.

יצוין כי המשיב 1 נמצא מתאים על ידי הממונה לביצוע עבודות שירות.

4. אף בעניינו של המשיב 2 הוגשו ארבעה תסקירים, כאשר רק בתסקיר השני ביטא המשיב 2 נכונות לשיתוף פעולה וקבלת טיפול, וכאשר בתסקיר הרביעי, לאחר שהמשיב 2 השתלב בצורה חיובית בקבוצה טיפולית, הומלץ על הטלת של"צ, צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי.

5. בגזר דינו קבע בית המשפט קמא כי מדובר באירוע אלים וכי מתחם הענישה הוא בין מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קמא הביא בחשבון את החבלות שנגרמו למתלונן ואת המלצתו הסופית של שירות המבחן בעניינם של המשיבים. לפיכך קבע כי מירב השיקולים מובילים למסקנה כי ניתן להסתפק בענישה מהרף התחתון של המתחם, הנושאת אופי שיקומי, וגזר עליהם את העונשים המצוינים לעיל.

6. בנימוקי הערעור טוענת המערערת כי שגה בית המשפט קמא בכך שהשית על המשיבים עונש הסוטה לקולא באופן קיצוני מהענישה הנוהגת הראויה.

לטענתה, אין בעונש שהוטל ביטוי לעקרון ההלימה ולצורך בהרתעת המשיבים ובהרתעת הרבים, ובית המשפט קמא לא נתן ביטוי ממשי לנסיבות החמורות של האירוע, במסגרתן תקפו המשיבים באלימות רבה את המתלונן והקטין, כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, והכל בשל ויכוח מילולי קודם.

לגישתה דווקא סתמיותו של האירוע מעיד על חומרתו, כאשר לכך יש לצרף את העובדה כי נגרם למתלונן נזק בדמות חתך בגבה, שהצריך טיפול רפואי.

עוד הוסיפה המערערת כי לא היה מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, שכן התסקירים אינם מלמדים על הליכים שיקומיים ממשיים, כאשר התסקיר בעניינו של המשיב 1 מלמד על שימוש בסמים ואילו המשיב 2 צמצם את אחריותו, החזיק בעמדה קורבנית וצוין לגביו כי הסיכוי להישנות התנהגותו הוא בינוני.

7. ב"כ המשיבים מתנגדים להחמרה בעונשם של המשיבים וטוענים כי יש להביא בחשבון את חלקם של המתלוננים באירוע, כאשר הם אלו שבחרו להיכנס לבניין בו שהו המשיבים ועלו במעלית, ואילו המשיבים פעלו כפי שפעלו אך ורק כתגובה לכך. עוד הוסיפו כי לא נגרם נזק ממשי למתלונן, כי הקטין כלל לא נפגע, וכי בסופו של יום התסקירים בעניינם של המשיבים היו חיוביים.

8. לאחר שעיינו בהודעת הערעור, בגזר דינו של בית המשפט קמא, בתסקירים שהוגשו בעניינם, ולאחר ששמענו את טיעוני הצדדים בפנינו, הגענו למסקנה כי אכן העונש שנגזר על ידי בית המשפט קמא סוטה לקולא ממתחם הענישה הראויה, וכי יש מקום להחמירו.

9. אין ספק כי מדובר באירוע אלים במהלכו היכו המשיבים, וכן נאשם נוסף, את המתלוננים באגרופים, בבעיטות, ואף חבטו את ראשו של הקטין בקיר המעלית וכי כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתך מדמם בגבה, כפי שעולה מהתצלומים שהוגשו לבית המשפט קמא ועמדו אף בפנינו.

על בתי המשפט לתת יד למלחמה בתופעה מכוערת זו של נקיטת אלימות על ידי צעירים לפתרון "ויכוח" זה או אחר, ונראה כי העונש שהוטל על המשיבים אינו מעביר את המסר הראוי בענין זה ואין בו די על מנת להרתיע מהישנות מקרים מעין אלה.

יפים בהקשר זה הדברים שנאמרו בע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011), במקרה בו הורשעו שני צעירים בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, אותן ביצעו בשלושה צעירים, ששניים מהם קטינים, כתוצאה מוויכוח ספונטני שהתפתח ביניהם בשעות הקטנות של הלילה:

"עבירות מסוג זה של בני נוער, על קשיותן וחומרתן, אסור שתפרשנה כמאורעות נסלחים אשר היו כלא היו, וזאת גם אם גילאי הנאשמים צעירים. שהרי, חלק גדול ממעשי הבריונות האלימה ברחובות העיר נעשים על-ידי בני נוער צעירים שזו להם היתקלות ראשונה עם החוק, וגם אם לאחר מכן הם עולים על דרך השיקום, הנזק שנותר מעבריינות זו לציבור ולקורבן הוא ניכר. לפיכך יש לעשות את הנדרש לביעור של תופעה עבריינית זו. מן הצד האחד יש להביא בחשבון את גילו הצעיר של העברין ואת הצורך לאפשר לו להשתלב בהליך שיקומי, אולם מצד אחר מסר הגמול וההרתעה בסוג זה של עבירות חייב להיות ברור ונהיר לעין כול" (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד (3) 685, 692 (2000)).

10. בית המשפט קמא בעניינו אמנם ציין כי אין להקל ראש בעבירת האלימות אותה ביצעו המשיבים, אך עם זאת לא נתן לדעתו את המשקל הראוי בגזר הדין לחומרה זו.

11. איננו מתעלמים מטענת המשיבים כי אף למתלוננים חלק משמעותי באירוע, בכך שבחרו להיכנס לבניין בו שהו המשיבים בעקבות אותו ויכוח ולעלות במעלית אל דירתם. אכן, תרומה של ממש להתססת הרוחות ועם זאת, אין בה משום הצדקה לתגובתם האלימה של המשיבים אשר ראוי היה שנקטו בדרך אחרת בנסיבות שנוצרו, ובוודאי שלא לצאת לקראת המתלוננים ולקבל את פניהם בכניסה למעלית על דרך הכאתם.

12. שקלנו את המלצתו הסופית של שירות המבחן בהתייחס לשני המשיבים, אך בה בעת לא התעלמנו מהתסקירים הראשונים שהתקבלו בעניינם, אשר לא העלו תמונה חיובית, אם לאור מציאת שרידי סם בבדיקות שמסר המשיב 1, ואם לאור חוסר המוטיבציה שגילה משיב 2 להשתלב בתוכנית טיפולית. ניכר, אפוא, כי רק בזכות רצון טוב ואורך רוח מצד שירות המבחן, כמו גם מצד בית המשפט קמא, הפנימו המשיבים, בסופו של יום את חומרת מצבם, חומרת התנהגותם והצורך לתת לכך מענה טיפולי הולם.

13. לאור האמור, ובהתחשב בעובדה כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, אנו מקבלים את ערעור המערערת וחלף השל"צ מעמידים את עונשם של כל אחד מהמשיבים על 3 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה.

14. מאחר שמידת התאמתו של המשיב 2, לביצוע עבודות שירות טרם נבחנה (בשונה מהמשיב 1 שנמצא מתאים לביצוע עבודות שירות), יופנה המשיב 2 לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות.

15. שאר רכיבי גזר הדין בתיק ת"פ 48940-12-15 - קרי המאסר המותנה, צו המבחן והפיצוי למתלונן - יעמדו על כנם.

16. המשיב 1 יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ביום 17.06.18 בשעה 08:00 וזאת ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת. היה ותימצא חוות דעת מטעמו, תומצא לתיק בית המשפט ובמידה ויימצא מתאים - יתייצב לפני הממונה על פי החלטה שתינתן, ללא דיון

נוסף.

ניתן להזמין את המשיב 1 באמצעות בא כוחו, עו"ד אלדן דינו,

פקס 03-6960966

17. המזכירות תעביר העתק מפסק הדין לממונה על עבודות שירות שיחווה דעתו בדבר אפשרותו של המשיב 2 לבצע עבודות שירות, מקום ומועד תחילת ביצוען.

היה ואין חוות דעת בנמצא, כי אז הממונה יזמן את המשיב 2 באמצעות בא כוחו עו"ד ראו, פקס: 08-9219900.

נכון לעת הזו, ייקבע מועד להשלמת דין לאחר קבלת חוות דעת הממונה ליום 26.6.18 בשעה 09:00.

ניתן היום, טו' סיון תשע"ח (29 מאי 2018) במעמד ב"כ הצדדים.

שמואל בורנשטין, שופט

ורדה מרוז, שופטת, סגנית נשיא
צבי דותן, שופט
אב"ד